

Dret a la nostra història

Autor: Sebastià Sardiné i Torrentallé

Data de publicació: 03-05-2017

Article d'En Sebastià Sardiné i Torrentallé al diari "Avui", dins l'espai "Tribuna" del 29 d'abril d'enguany. "La nostra història ens l'han reescrit, tergiversat, esborrat, manipulat i amagat".

Una nació es conforma, dins d'un territori concret, sobre la base d'anys d'evolució social, cultural, lingüística i econòmica, amb estructures d'estat pròpies i autogovern. Grecs i romans influïren en la nostra forma de ser, fer i cultura. Érem carolingis. Ens defensàrem de sarraïns formant comtats i nació, desenvolupant llengua pròpia, usos, costums, usatges i constitucions, amb Corts/Parlament propis, les primeres del món, autogestionant-nos com a nació i estat, a banda i banda dels Pirineus i per la Mediterrània, amb Consolats de Mar arreu. Hi hagué conflicte d'interessos i ideològics entre la manera de ser, fer i pensar de Castella i la de Catalunya. També, pel que feia al dret públic català, basat en el costum i el pactisme, en Corts, i el castellà, on imperava, "que és la ley, lo que manda el rey".

Quan Catalunya compartí reis forans, aquests començaren a decidir contra nosaltres. Així, el tractat dels Pirineus (1659); Rijswijk (1697); amb traïdoria, Utrecht (1711-1713). Neix el Cas dels Catalans. Tractat de Londres (1718 en contravenir Espanya el tractat d'Utrecht). Fins avui. De res no serviren els Memorials de Greuges, ni la Mancomunitat, ni repúbliques federalistes i unionistes, ni l'Apel·lació a les Nacions Unides (1945). La nostra història ens l'han reescrit, tergiversat, esborrat, manipulat i amagat en tots els plans d'ensenyament i des de càtedres oficials, amb excepcions.

D'ençà de la sentència del Tribunal Constitucional del 2010 contra l'Estatut català, els catalans hem pres consciència que som els titulars de la sobirania nacional, amb apoderament democràtic per exercir el dret a l'autodeterminació i, dins d'aquest dret, el dret a conèixer la pròpia història, la nostra, la de tots, no com la varen escriure els vencedors, sinó tal com la història fou, per bé i per mal.

Sent així, cal que algú patrocini un moviment transversal per exigir que, dins de totes les constitucions del món, sigui reconegut com a dret fonamental, el dret a conèixer la pròpia història, la individual, la familiar, la col·lectiva. Objectiu: recuperar de voreres i fosses comunes els ossos dels familiars executats en indecents processos sumaríssims. Del

Valle de los Caidos, els cossos segrestats impunement dels nostres cementiris. També, qui ho demani, els dels exiliats i represaliats en la guerra de Successió (1714-1725) o Guerra Civil (1936-1939), amb dret a recuperar llurs històries, documents i béns. Dret col·lectiu de tota nació a conèixer i ser-nos ensenyada en escoles i universitats, la nostra pròpia història (no pas la història “oficial”, oficiosa i manipulada) que, per acció i omissió, ens ha estat mal ensenyada o amagada, fins ara.

Sebastià Sardiné i Torrentallé

Advocat-fiscalista
Investigador històric
Escriptor

29 abril 2017 2.00 h